

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Osztrák döntés.

Pécs, 1900. szeptember 3.

Az osztrák képviselőház összehívásának és hazaküldésének komédiája már annyiszor ismétlődött, hogy teljesen elvesztette érdekes voltát a publikum előtt. Mikor a Reichsrathot egy-egy új ülészsakra összehívták, mindenki tudta előre, hogy vége minden eredmény nélküli hazaküldés lesz; de az elnapolás és hazaküldés sem keltett föl már különös emóciót, mert erről meg biztosan tudták, hogy meddő béketárgyalások fogják követni s új próbák a parlament összehívásával s aztán újra kezdődik a játék a maga unalmas körforgásában.

Most egy kis változatosságot akarnak behozni a repertoárba, amennyiben az ismét eredménytelennek bizonyult békealkudozást nem fogja követni a Reichsrathnak próbaképen való újabb összehívása, hanem Körber ur az ultima ratióhoz nyúl és a parlament föloszlatását ajánlja az uralkodónak, aki hír szerint el is fogadja tanácsosának ezt a javaslatát.

Uj választások lesznek tehát Ausztriában abból a bevallott célból, hogy így munkaképes parlament legyen összehozható, miután a mostani parlamenttel a kormányok kimerítettek már minden eszközt ennek az eredménynek létrehozására. De hát valójában remélhetik-e az új választásoktól azt az eredményt, a mit nem sikerült elérni a pártok mostani képviselőivel? Ilyen reménykedést aligha táplálhat józanul gondolkodó politikus, ha figyelembe veszi, hogy a Reichsrath munkaképtelenségének gyökere a német obstrukció idején éppen úgy, mint most, mikor a csehek akasztják meg a parlament működését, nem annyira ezeknek a pártoknak mostani képviselőiben, mint inkább választóik intranzigens hangulatában rejlett és rejlik.

Áll ez különösen a cseh képviselőkre, akik a béketárgyalásokon arra a kapacitásra, hogy az obstrukció különösen a csehekre nézve veszedelmes fegyver, mert kiszorítja őket a többség kebeléből, sőt véglegesen abszolút uralomra vezethet, ami Ausztriában a csehek elnyomásával egyjelentőségű, ismételten oda nyilatkoztak, hogy ők belátják a veszedelmeket, amelyek az obstrukcióból a cseh népre hárulnak, de a választott harcmodortól el nem állhatnak, mert erre választóik kényszerítik őket s ha ezek akarata ellenére mégis megszerelnék küzdelmüket, ez a választók körében olyan fölháborodást idézne elő, a mely a nemzeti ügy elárulásával vádolná őket s velök együtt bármely németbarát kormányzatot is könyörtelenül elsöpörné helyéről, vagy olyan forradalmi mozgalomba törne ki, a melyet csak katonai diktatura lenne képes féken tartani.

A választóknak ilyen hangulata mellett oktalanság volna tehát arra számítani, hogy az új választások az obstruáló képviselők elejtését eredményezhetnék, sőt minden emberi számítás szerint el kell készülnie a kormánynak arra, hogy a mostaniaknál is turbulensebb elemek fognak mandátumot nyerni, mert amikor a parlamentet azért oszlatják föl, mivel a képviselők választóik nyomásának engedve végső küzdelmet folytattak nemzeti követeléseik kieroszakolására, a választókat könnyen a saját táborukba gyűjthetik az olyan jelöltek, akik a tömegek sovinizmusát a végsőig tüzelik s a maguk részéről el vannak szánva a parlamentet minden áron és eszközzel szétrobbantani.

Ilyen kilátással megy bele az osztrák kormány az új választásba, mert azt már Badeni is megmondta annak idején, hogy Ausztriában nem akad ember, aki magára

vállalja azt a missziót, hogy a parlamentet a népek akarata ellenére hozza össze. Ha pedig akad vállalkozó: Ausztria egyetlen népénél sem érne el semmiféle eredményt. Ausztriában egyszerűen képtelenség Bánffy-féle választásokat csinálni, mert ott sem pénzzel, sem szuronnyal, sem hatalmi presszióval az élénk nemzeti közérzület hatalmas áramlataival szemben még a Bánffy féle vandalizmus sem boidogulhatna, sőt olyan radikális reakciót szülne, a mely magát az államszervezetet fenyegetné végromlással.

A parlament föloszlatása tehát ismét olyan kísérlet, a melynek sikertelensége felől maguk a kísérletezők vannak legelső sorban meggyőződve s az egész kísérletet csak azért kockáztatják, hogy elodázhassák az igazán végső döntést. Az osztrák kormánykörök is tudják, hogy a centrális osztrák parlament feltámasztására irányuló minden kísérlet hiábavaló; a döntés tehát csak a mostani államszervezet megváltoztatására szólhat, ha konszolidált állapotokat akar teremteni.

Előbb Ausztriában rend és béke nem képzelhető, míg vagy a nyílt abszolútizmusra, vagy a föderatív államformára át nem térnek. Azt a németek, ezt a csehek akarják kieroszakolni; de a közös birodalmi berendezés, melyet a hatvanhetes kiegyezés tényleg megteremtett, ez esetek egyikében sem lenne föntartható. Minthogy pedig ennek minden áron való föntartása képezi a bécsi udvari politika sarkételét, azért dolgoznak a lehetetlenségnek lehetővé tételén, a halottak föltámasztásán, vagy a mi ezzel egyjelentőségű: a centrális osztrák parlament akcióképességének visszaállításán.

S ezeket a képtelen kísérleteket folytatni fogják mindaddig, míg vagy szerte-

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Nyári és téli piquet paplan, zsebkendők, frofir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

A t. gazdálkodó háziasszonynak b. figyelmébe!!

A legszolidabb s a legolcsóbb bevásárlási forrás

LEHNER BÉLA fűszer, gyarmat, gyógyviz és termény nagykereskedése
PÉCSETT, a „Korona szálloda“ sarkán.

Arjegyzéket kérésre ingyen küldök. Vidéki megrendeléseket portamentesen szállítok.

hull az egész osztrák birodalom, vagy átragad a betegség a magyar parlamentre is, mert a bécsi politika célja nem az, hogy legyen a birodalomnak legalább egy biztos alapja a szabad és konszolidált Magyarországnak, hanem az, hogy **legyen** **összbirodalom**, habár az összes népek elégedetlensége árán vasmarokkal, erőszakosan összeláncolva egymáshoz.

Hirek.

Pécs, 1900. szeptember 3.

Tilos Brescit mutogatni.

A múlt hét elején plakátok hirdették a hirdetőoszlopokon:

„Jön!
Ki jön?”

Szombaton azután újabb plakátok jelentek meg, melyek megmagyarázták az előbbi falragaszok értelmét.

Itt azonban szakítsuk meg egy percre a száraz tényállás elmondását s hogy valami humor is legyen ebben a közleményben, mondjuk el közbevetőleg, hogy sokan már szombat előtt is tudták, vagy jobban mondva tudni akarták, hogy — *ki jön?*

Ugyanis a „Nemzeti Kaszinó”-ba is eljutott egy ilyen hirdetés. De ugyanekkor híre jött annak is, hogy pénteken hazaérkezik a kaszinó egyik közkedvelt tagja szabadságáról, melyet messze idegenben töltött el. Az éjszaki tenger mellett járt s ott — állítólag — a közvágóhidakat tanulmányozta. Nos hát, mikor biztosra volt vehető, hogy haza jön, a kaszinó urai kerítették egy egész csomó plakátot s tele akgták vele a társalgót.

És elérkezett a nagy pillanat, mikor a szolga bejelentette, hogy a várvavárt tag — megjelent.

Nyílt az ajtó s ebben a pillanatban mindenki a plakátokat olvasta:

„Jön!
Ki jön?”

— Ó jön! Szóltak diadalmasan és siettek a messze tengerpartról érkezett tag üdvözlésére.

— Köszönöm, urak; köszönöm. Látszik, hogy még nem feledkeztek meg rólam, szólt „Ó” elérékenyülve s jól esett neki a fogadtatás és a megérkezését hirdető plakátok. Nos, e derűs incidensen kívül majdnem komoly, sőt káros következménye lett a

„Jön!
Ki jön?”

folytatásának. Mert szombaton délelőtt — a mint fentebb mondtuk — a hirdető oszlopokon ilyen plakátok jelentek meg:

„Ó itt van!
Ki van itt?”

Bresci, Umberto király gyilkosa!

Látható a Kocka-féle

panoptikumában egész nap!

És olvashatta mindenki, s bizony már sokan gondoltak rá, hogy délután, vagy este megnézik Bresci Gaetanot, Umberto király gyilkosát, a kit csak most ítétek el életfogytiglani fegyházra Milanóban s már is — megszökött és itt van Pécsen a panoptikumában.

Saját külön tudósítónkat szombaton délután félhárom órakor ki is küldtük a Kockaék panoptikumába, hogy interjúolja meg a monzai királygyilkost.

Kiküldöttünk egy rendőrrel érkezett a panoptikumba. No mert nyomában lihegett egy rendőr, ki odalépett Kocka Antalhoz és szólt:

— Azonnal tessék feljönni a kapitány urhoz! . . . A Berci, Berci . . . vagy minek hívják urat pedig tessék bezárni, mert senkinek se szabad vele beszélni.

Saját különünk meg volt löve. De mivel az interjú nem maradhatott el, előre belépőzött a Bresci úr kamrájába, s rázáratta vele együtt magára az ajtót.

Bresci Gaetano viaszmercv alak. Látszik rajta, hogy neki bliktéri az életfogytig való fegyház, meg a bőjtölés kenyéren és vizen. Addig, míg Umbertot le nem lötte, közveszélyes bolond volt, most pedig meg van halva örökre. És olyan mozdulatlan, olyan merev, hogy ne mondjuk buta, mint egy hátgerincsorvadással komplikált agyagyulás emminens tünetei között levő nagybeteg ember.

— Bresci úr . . . szólította meg saját különünk.

Bresci Gaetano idegenszerű; jobban modva az állati, mint az emberi világhoz tartozó hangon szakította félbe:

— Ne nevezzen urnak! Halálos sértést követ el rajtam . . . Én nem vagyok ur!

— Hát mi?

— Én . . . én . . . most egy nagy . . . állat vagyok! Szólt ő le nem küzdhető büszkeséggel.

— Uraságod plagizál . . . Ezt a mondatot itt a szomszéd hippodromban a dummer Augustus tette népszerűvé.

— Eh, ne törődjék ilyen csekélységgel! Inkább hallgasson ide. Én most látok . . . látok s megnyílt előttem a jövőd!

— És mit tetszik látni a jövődében?

— Látom barátságos házigazdát, az Antonio Kockát, a mint a rendőrségre siet az én ügyemben. Látom a főkapitányt, meg a rendőrkapitányokat, a hogy hadi tanácsot ülnek, mert nem tetszik nekik az a plakát, melyen megérkezésemet hirdeti az Antonio Kocka . . . Most látom, hogy szegényre ráparancsolnak, miszerint fél óra alatt az összes kihordott és kiragasztott hirdetményeket bevigye a rendőrségre, illetve letépesse, hogy nyoma se maradjon. Engem pedig zárjon el s ne merjen megmutatni még Umberto szellemének sem. És látom, hogy szednek össze száz és száz plakátot a vendéglőkből, boltokból s kávéházakból; hogyan szaladnak a hirdetőoszlopokról letépni a hirdetményeket; kihagyatni a burzsoá sajtó lapjaiból a megérkezésem jelző hirdetést s látok nagy-nagy csomó plakátot a rendőrségen elhelyezve, melyet . . . óh gyalázat . . . lassankint bizonyos célra használnak el!

Bresci Gaetano itt elakadt s többé egy szót sem szólt.

Saját különünk élesztgette, tapogatta s ekkor látta, hogy Bresci csak egy viaszbáb figura. De a mit beszélt, még se volt saját különünk hallucinációja. Minden úgy történt. Bresci, sőt vele Lucchenit is, el kellett a panoptikum tulajdonosának szombaton délután pakkolnia.

S mindez azért a nagyhangú reklámért történt, miből rendőrségünk Bresci dicsőítését olvasta ki.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A végzet.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája.

Irta: Scossa Erzsé.

Kedves kis hely Romány, ha bár nem tartozik a nagy városok közé, valahogy mégis olyan nagyvárosias jelleggel bír.

Van neki több szép kirándulólhelye, színháza, a nagyszerű „Vigadó” óriás termével, a hol sok pompás bál zajlott már le, melyeket a nagyszámú jókedvű s mulatni vágyó fiatalok rendezett a hosszú télen át. Január 17-ike volt mindig egyik fényes bál napja. A nagy nap ismét elérkezett.

A felékesített s tündérelig kivilágított bálterem ablakain át lágyan tört keresztül a zene csábító hangja a fagyos téli éjszaka misztikus csendjébe.

A fiatal hölgyek fáradhatlanul lejtették táncosaik karján az újabb divatozó táncokat. Ez a mulatság sokaknak feledhetlen maradt örökre; összegyűjt itt a fiatalok színe-java még a környékről is; csak Szomorjay Ödön hiányzott, holott szinte kötelessége lett volna ott lenni, hiszen ő volt a vezér, ő volt mindig mindennek a kezdeményezője s a mi fő, senki sem tudta oly ügyesen rendezni a négyeseket.

Szomorjay még nincs itt, hol késik? Tán csak eljön? Tán csak nem beteg? —

Hangzott a kérdés mindenfelől, de hasztalan; most az egyszer hiába vártak reá, nem ment el, nem ment el azért, mert Fónay Márta azt mondta neki:

— Ha egy kicsit szeret, nem vesz részt azon a mulatságon. Ne nehezteljen rám önös kívánságomért, lássa, én nem mehetek el és úgy fájna tudni, hogy maga ott mulat.

— Én neheztelnék? — kiáltott fel hévvel Szomorjay — szavamat adom, hogy nem leszek ott, úgy is érdektelen és semmi vonzerővel sem bír reám nézve az egész mulatság, mikor a legszebb leány hiányzani fog.

Márta édes kacagással és szívélyes kézszorítással köszönte meg a bókot.

Márta sokat érdemelt Szomorjaytól, másfélvi ismeretségük óta mindent iparkodott kedvére tenni s ez soha sem esett nehezére, soha sem duzzogott semmiért, hiszen szeretett önzetlenül, tiszta lelke egész hevével.

Sokan irigyelték tőle udvarlóját, mert Szomorjay igen gazdag s feltűnő szép férfiú volt; igaz, hogy e mellett nagyon könnyűvérű és szabadgondolkodású s mindenütt nagy port vert fel, a hol megjelent.

Mártának jóformán semmije sem volt a szépségén kívül, de Szomorjay úgy nyilatkozott, hogy az mellékes, a szeme meg a szíve ezeket ér.

— Tehát csakugyan komoly a szándékod? — kérdezte egyszer egyik barátja. Számot vetettél a jövővel? Az a leány egy alsórendű hivatalnok özvegyének a leánya, megszokta az egyszerű, visszavonult életet, míg ellenben te könnyen költelező, élvezetet

hajtászó természetű vagy, kár volt vele kezdened.

— Meggondoltan cselekszem, — mondta Szomorjay bosszusan — ilyesmiben nem tűröm, hogy tanácsaiddal támogass, úgy sem hallgatok senkire, saját magam fogom intézni sorsomat.

— Tessék! — volt a lakonikus válasz. Szomorjay csak annál inkább udvarolt Mártának, két évig járt már a házhoz.

Egyszerre azonban megváltozott, szinte kötelességszerűvé váltak látogatásai. Márta úgy érezte, mintha valami láthatlan szellem állna közte és szerelmese közt, szemrehányást tett Szomorjaynak.

Fanyar mosoly volt reá a felelet s csak tovább biztatta, hitegette. Már jó ideje meg volt a választott, mikor Mártának tudomására jutott.

Szomorjay új ideálját kísérte valahova, oly önfeledten tarsalogtak, hogy alig vették észre Mártát, a ki mellettük elhaladt.

Szomorjay zavartan emelte meg kalapját s Márta oly hűvösen viszonzta a köszöntést, mintha valami idegen lett volna. Azóta nem látták egymást, mindkettő rettegte s kerülte a találkozást.

A helybeli plébános nővérének a leánya, a szép Olga, hódította meg a könnyűvérű férfi gyulékony szívét, észre sem vette, mikor és hogyan; ott hagyta Mártát, annyi esküdözés, annyi édes együttlét után s azzal nyugtatta meg lelkiismeretét, hogy jobb előbb, mint utóbb, fiatal szív könnyen felejt.

Márta rövid fél év alatt évekké lát-

Napirend 1900. szeptember 4én.

Naptár: kedd, szept. 4. — Róm. kath.: Rozália. — Prot.: Mózes. — Görög-kel.: (ug. 22.) Agostonik. — Zsidó: Elul 10. — Nap két 5 óra 25 perckor; este nyugszik 6 óra 33 perckor. — Hold két délután 2 óra 30 perckor; — nyugszik éjjel 11 óra 48 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő és helyenkint csapadék várható.

— (Örangyalok vasárnapja.) Tegnap ünnepelte a kath. egyház az örangyalok vasárnapját, mely alkalommal délelőtt kilenc órakor a székesegyházban Wurster József dr. kanonok mondotta fényes segédlettel az ünnepélyes szent misét. Majd Virág Ferenc káplán tartott lendületes egyházi szónoklatot, melynek végén a híveknek tudomására hozta az e hét végére kitűzött gyűdi zarándoklat részleteit s módozatait. Városunk többi plébánián az ünnepélyes istentiszteletek a szokott időben tartottak meg.

— (Nyári ünnepély.) Tegnap tartotta meg a „Pécsi Polgári Daloskör“ nyári ünnepélyét a Scholz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben, mely minden tekintetben a jósikerkültek közé sorolható. — A tekeversenynyel összekötött multság már a kora délutáni órákban kezdődött és nagy látogatásnak örvendett. A műsoron négy énekszám szerepelt, melynek előadásával ismét igazolta a Daloskör, hogy céltudatos vezetés és lelkesedéssel párosult szorgalma mindig megtermi jó eredményét. Mint különösen jól sikerült, fölemlítjük a műsor második számát: gr. Fesztetich L. „Népdalait“, melynek mély érzéssel párosult igazán magyaros előadását viharos tapsal jutalmazta a hálás közönség. De még nagyobb hatást értek el dalosaink a Mozart „Altatódal“-ával, melyet az egyesület vegyeskara adott elő oly előkelő izléssel és a legkisebb részletkéig kiterjeszkedő finom előadással, hogy a közönség frenetikus tapsvihara után meg is kellett azt is ismételniük. Az ember igazán nem tudja, vajjon a dalban, — vagy a közreműködő hölgyek szépségében gyönyörködjen-e. Közreműködtek e szám előadásában a férfikaron kívül a következő hölgyek: Bence Sarolta, Farkas Teréz, Gergits Katica, Horváth Etel, Móric Anna, Prunauer Mariska, Schmieder Emma, Stuka Matild, Reinwein Etel, Vadász Juliska,

szott megöregedni, vigasztalta édes anyját, a ki ellenkezőleg egyre sirt, sopánkodott, leányát szegény szerencsétlen gyermekének szólította.

Mártha bebizonyította, hogy nem szerencsétlen, csak ne emészsze magát, mert bizony belebetegszik s ez tényleg be is következett. Főnynét a bánat ágyba döntötte, súlyos beteg lett. Márthának attól kellett tartania, hogy édes anyját is elvesziti, soká tartott, mire felépült, látszott azonban, hogy leánya esete foglalja el még most is egész valóját. Néha másfél óráig ült magába mélyedve, hangtalanul, végre megszólalt:

— Majd ott hagyja mostani ideálját is az a haszontalan; meglátod.

— Jó, jó, édes anyám — hagyá helyben Mártha, szeretettel simogatva meg anyja ősz haját. Inkább arra gondolj, mit készítek ebédre neked, nehogy úgy járjunk, mint tegnap, hogy semmit sem ettél.

Ezzel megátolta a kinos tárgy további folytatását.

Főnyné állítása nem teljesedett be. Szomorjay megtartotta Olgával az esküvőt. A plébános nagybácsi végezte a szertartást, melyet nagyszerű ünnepély követett, másnap pedig utra keit az ifju pár.

Szomorjay ugyan minden áron későbbre akarta az utazást halasztani, de Olga meg azt óhajtott, hogy azonnal utazzanak; tehát úgy történt.

Igaz, hogy ő is hozott pénzt a házba, de voltak is többrendbeli óhajításai és kikötései: „Én így szeretem!“ „Én így akarom!“

és Virág Paula kisasszonyok, — és Bónis Józsefné, Hoss Sándorné és Vörös Jánosné asszonyok. Szolgálatot vélünk teljesíteni olvasóinknak, ha az eredetileg német dal sikerült magyar fordítását közöljük, annál is inkább, mert az eredeti német szövegében (Schlafe, mein Prinzchen, schlaf ein) a zenét és a dalt kedvelő közönségünknek általánosan kedvelt és sűrűn hallható dal. A sikerült fordítás, mely Vész Albert karmestert, a fordítót dicséri, a következő:

Aludj, édes gyarmekem;
Pihenj meg a keblemen,
Alszik már minden madár,
A nap is nyugvóra jár.
Feltűnnek a csillagok,
— Megannyi örangyalok;
Aludj édes gyarmekem,
Pihenj meg a keblemen,
Pihenj, pihenj!

*

Dulhat bár a zivatar,
Téged anyád óv s takar,
S szellőt sem enged feléd,
S örzi álmod édenét,
Angyalok játszanak veled,
Mégfogják kis kezedet,
Aludj édes gyarmekem,
Pihenj meg a keblemen!
Pihenj, pihenj!

A négyeseket 60 pár táncolta. A multság csak a kora reggeli órákban ért véget.

— (Jegyző-beiktatás.) Pénteken folyt le Fenicy István, baranya-jenői körjegyző, beiktatási ünnepélye, melyen Máthé Ödön főszolgabíróon kívül, Simon József szolgabíró, Borsický Imre járásbíró, Vargha Jenő, Ónody Dénes albirák, Fodor Ottokár bírósági aljegyző, Puppich és Kincsei telekkönyvvezetők, dr. Krauss Viktor, megyei tb. főügyész, dr. Késmárky jogtanár, Késmárky József plébános, Lengyel Albert állatorvos, Freytag Kamill nagybérő, Heindl Vilmos s. lelkesz, dr. Fenicy Ignác, siklósi szolgabíró és a járás jegyzői kara teljes számban jelenvolt. Az ünnepély a járási jegyzői egyesület közgyűlésével kezdődött, mely után a vendégsereg a fehér asztalokat foglalta el. Máthé Ödön főszolgabíró, lendületes szónoklatában dr. báró Fejérváry Imrét, Baranyavármegye főispánját éltette, kibezegszersmind a járási jegyzők üdvözlő sürgönyt küldöttek. Ugyancsak a járási főszolgabíró az ünnepelt jegyzőt mint tisztársát éltette, buzdítva őt, hogy a becsület és tisztesség me-

folyton a száján volt s pár hét múlva azt felvette férjének: „Nem azért lettem asszony, hogy most is korlátolni engedjem magamat, elég volt a mellett a szigorú nagybácsi mellett, most a magam asszonya akarok lenni a szó szoros értelmében s hogy férjem uramnak ez nincs inyére, arról én nem tehetek, tanácsos lesz, ha beleéli magát.“

Szomorjay nem szólt semmit erre a kijelentésre, érezte, hogy nagyon boszus, félt, hogy nagyon goromba lesz, nem akarta nejét megsérteni. Valósággal uralkodott felette ez az asszony, valami csodálatos, bűvös hatalommal.

Olga egy kissé akaratos, szeszélyes; irta volt a nagybácsinak; de azt hiszem, ez a nála beállt változásnak tulajdonítható, majd más lesz ezután, én mident, mindent eltűrök és megbocsátok, főleg, ha fiam lesz.

Bizony nem csekély túrni és elnézni valója akadt. Olga, a hol csak tehetett, ellenére tett, a mellett folyton gyengélkedett, betegeskedett, az ura meg könyörgött neki, őrizte, becézgette, mint valami madonnát.

A kis gyermek csakugyan fiu lett. Szomorjay bálványozta fiát, hanem azért éppen nem volt boldog, a házasok meghasonlottak egymással. Szomorjayné természetében az anyaság sem hozta meg a remélt változást, nem kellett neki még a saját gyermeke sem, azt is elhanyagolta, a mi aztán már megbocsáthatatlan bűn és könnyelműség volt még az annyira elnéző Szomoray előtt is.

Szegény gyermek, hol megégette magát a vigyázatlanság folytán, hol a kis orrát ütötte

zejéről soha le nem térve vivja ki magának azon szeretetet, melyet édes atyja, a nyugalmazott Fenicy József körjegyző maga részére 36 évi szolgálatával kivívott. Utána Guttay Lajos bakócai körjegyző a járás főszolgabíráját s a járási közigazgatási tisztviselőket éltette, erre dr. Fenicy szolgabíró családja nevében köszönte meg a jegyzői kar által tanusított és Máthé főszolgabíró által szavakban kifejezésre juttatott általános szeretetet. Szóltak még többen, miközben a menü végett ért s asztalbontás következett. A legvigabb hangulatban folyt a multság reggelig.

— (A pécsi kat. legényegylet táncestélye.) A pécsi kat. legényegylet tegnap este nyolc órakor saját helyiségében műkedvelői színelőadással egybekötött táncestélyt rendezett igen szép sikerrel. A törekvő iparosok ez alkalommal Szigeti József háromfelvonásos színművét: a „Rang és mód“-otadták elő Hótyay Kálmán közreműködésével, ki egyszersmind rendezte is a színjátékot. Eltekintve a műkedvelők ugyszólván sablonszerű hibáitól, melyek természetesen itt is domináltak, az összjáték jónak mondható, mit Hótyay alakítása nagyban elősegített. Hótyay Kálmán igen jó felfogásban kreálta Bannay G. gazdag parasztot s partnere, Simon Terka, mint felesége, rokonszenves alakítást nyújtott szintén. Nemkülönbön dicséret illeti Schmidt Paulát s Schmidt Saroltát, valamint Jandó Imrét s Majhenits Józsefet és az összes szereplőket, kik mind sok tapsban részesültek. Az előadás után pedig tánc következett, melyhez a zenét Kórodi Károly szolgáltatta.

— (Névmagyarosítás.) Kiskoru Kóhn Jenő, kónyi illetőségű, ugyanottani lakos, vezetéknevének „Kónyi“-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (Eljegyzések.) Fürst Henrik Kaposvárról eljegyezte Hundler Bertát Kaposmérőről. — Tausz József, Somogy-Miháldról eljegyezte Kundler Lenkét Kaposmérőn.

— (Szigetvár a vizeken.) Jövő hó 29-én új torpedócsirkáló hajót bocsájt haditengerészetünk a tengerre. Az új hajót Zrinyi Miklós szigetvári hősi védelme emlékére „Szigetvár“ néven nevezik el. Szélessége 12 méter; hossza 92 méter; teherképessege 2300 tonna lesz és 7000 indikált lóerőre jár. Fel lesz szerelve nyolc darab Skoda-féle gyorstüzelő ágyu-

be, a miért heves viták keletkeztek. A nagybácsi kötelességének tartotta csillapítani őket; a legerélyesebben vetette magát közbe, számtalan elrettentő példát hozott fel, de hasztalan. Szomorjayné ki nem állhatta az urát, az viszont megunt a hatalmaskodást.

— Annyit megkövetelhetek, kiáltott egy izben, dühvel csapva az asztalra, ha már velem cseppet sem törődöl, hogy törődjél, legalább a gyermekkel!

— Nem törődöm semmivel, hanem el fogunk válni, mondta dacosan Szomorjayné.

A férj beleegyezett. Eddig is a saját fejed szerint cselekedtél, szólt lemondással; ebben sem görditek semmi akadályt elébed, ne busulj, legalább vége lesz ennek a szörnyű állapotnak.

Olga valószínűleg nem riadt volna vissza ettől a lépéstől, ha a halál meg nem gátolja véghezvitelében.

Egy multságban valami hűsítőfőt vett magához felhevült állapotban; meghűlt s tüdőgyuladást kapott oly nagy mértékben, hogy lehetetlen volt megmenteni. Meghalt, mielőtt az utolsó szegényt és kellemetlenséget megszerezte az urának.

A halványképű, vézna kis fiu anyátlan árva lett. Édes apja mindent elkövetett, hogy megerősödjék; minden áron meg akarta menteni; azt akarta, hogy olyan telt, piros legyen az arca, mint a többi gyermeké, a kiket irigyelni kell. A leghiresebb orvosokkal értekezett; de költség, igyekezet sikertelennek bizonyult, a kis Hugó egyre gyengébb és be-

val, 12 golyószórával és több kisebb kaliberű gépfegyverrel.

— **(Osztálygyakorlatok.)** Nehány nap óta hol kora reggel, hol meg a délelőtti órákban erős kúrtszó hangzik fel az utcákon végig, melyet szinte tulcsattognak a lovak patkói. A mi daliás huszáraink nyargalnak ilyenkor végig a városon, ki a vidékre, hol aztán — mint a laikusok mondják — kinezák a szegény lovakat. A pécsi m. kir. 8-ik honvédszászárvezred folyó hó elseje óta osztálygyakorlatokat tart a vidéken, mely alkalommal előrsi és felderítő szolgálati gyakorlatokat is végeznek. Huszárainknak ez a kisebb kaliberű manővrozása most eltart addig, míg az időjárás megengedi a szabadban való gyakorlatozást, aztán kezdetét veszi az iskoláztatás, melyet természetesen az október hó elején tartatni szokott ujoncgyakorlatok előznek meg.

— **(Baleset a városházán.)** Ma reggel az új telefont felállító munkások a városháza padlásán dolgoztak. Az oszlopokat rakták ott le, mielőtt egyik munkás, *Garó István* nevezetű, saját vigyázatlansága folytán egy fejszével a saját lábába vágott és térde felett megsérült. Szerencsére, sérülése nem súlyos s így pár nap alatt kiheveri baját. Lakásán ápolják.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettyeforrás mai vízállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: szeptember hó 2-án reggel 6 órakor a tettyei víztartó telve; az ellentartóban 1110 köbméter volt a víz; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1380 köbméternek találtatott. — Szeptember hó 3-án, ma reggel 6 órakor a tettyei víztartó telve; ellentartóban 1145 köbm. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1370 köbméternek találtatott.

— **(Siklós dicsősége.)** Ma reggel a vasuti állomáson a vonatról egy magával tehetetlen, eltört-lábu embert emeltek le, kivel senki sem jött, a ki segített volna rajta s a kit a rendőrségnek kellett a pályaudvarról a kórházba szállítani. *Kovács József*, sepei illetőségű, ötvenéves cselédember az illető, a ki Siklóson *Vajda Ferenc* nevű gazdálkodónál

tegebb lett. Tizenkét éves elmúlt, de nem nézett ki többnek nyolc-kilenc évesnél.

— Mondd csak apa, kérdezte egyszer ágyában felülve, nagyon szomorú lennél, ha én meghalnék? Ugy-e, te mindig jobban szerettel engemet, mint a mama?

— Nagyon szeretlek, kedvesem, kivált, ha türelmesen beveszel, szólt Szomorjay, hirtelen az asztal felé fordulva, melyen az orvoságos üveg állt, hogy elrejtse könnyes szemét.

— Megint bevenni, nyögte a gyermek.

— Apa adja, akkor csak beveszed? Okos, nagy fiu vagy te már; tudod, hogy ez meggyógyít.

— Add hát gyorsan, türelmetlenkedett a gyermek s kiitta a kanál folyadékot.

A kis Hugó elbucszott a földtől; elszállt, itt hagyva apját a kétségbeejtő s örülésig való fájdalom közepette.

Nem lelt nyugodalmat, nem talált enyhülést szíve sajgó sebére. Tavasz volt, de neki úgy tetszett, mintha az enyészet, az elmulás venné körül, melynek hatása alatt el kell mulnia.

Komor gondolatok közt bolyongott egy reggel; lehorgasztott fővel ment előre, nem tudta, hova, meddig.

Rég kiért a városból, nagy rétség következett, melynek közepét sebes mély folyó hasította át, messziről lehetett hallani a víz hömpölygő futását, magával sodorva mindent, mit útjában talált.

Szomorjay megállt a parton, nézte a mély csillogó vizet, mialatt iszonyu elhatározás fogamzott meg dult agyában.

Az a hideg víz megszünteti az égető,

szolgált. Előadása szerint még a múlt pénteken eltörte a lábát s azóta sem orvost nem hívtak hozzá, sem a siklósi kórházba be nem vitték, hanem ma hajnalban felrakták a vonatra s egyedül elbocsájtották, hogy a pécsi kórházba vétesse fel magát. Hát ez az eset Siklósnak nagyon is kétes dicsőségét hirdeti. Hogyan történhetik az meg, hogy egy cselédember lábát törí s hozzá három napig sem orvost nem hívatnak, sem a kórházba nem viszik ott helyben, hanem negyednapra felrakják a vonatra a magával tehetetlen embert s egyedül utnak eresztik, hogy a pécsi kórházba jöjjön?! S ha most a szerencsétlen életével fizeti meg a késedelmet, vagy örökre nyomorék lesz — kit terhel ezért az embertelen eljárásért a felelősség!?

— **(A népszámlálás.)** Az 1899. évi negyvenharmadik törvénycikk értelmében az idén az eszdeendő végén népszámlálás lesz Magyarországon. A kereskedelmi miniszter a törvényhatóságoknak kimerítő rendeletet küldött, a melynek közlését a hivatalos lap szombati számában kezdte meg. A miniszteri rendelet első sorban hangoztatja a népszámlálás fontosságát, majd a hatóságokat harmonikus együttműködésre szólítja, s figyelmezteti őket, hogy a számláló biztosokat helyesen jelöljék ki. Az általános utasítások szerint a népszámlálásnál a Gergely-naptár szerinti 1900 december 31 ének éjféli órájaig terjedő időt veszik alapul. Az általános népszámlálás tíz napig tart; ezzel egyidőben összeírják a község és magán épületeket, a lakásokat, a kisipar köréhez tartozó iparüzemek felszereléseit és számba veszik a termelő viszonyokat. Mindezt a törvényhatóság első tisztviselőjének és a járás főszolgabirójának felügyelete alatt részint a városi hatóság vagy a községi elöljáróság, részint a számláló-kerületek szerint a célra alkalmazott számláló-biztos végzi. A népszámlálásra és a vele kapcsolatos adatgyűjtésre négyféle fővételit lapot készítenek. A számláló lapon a jelenlevő népességet veszik egyenként számba s összeírják rajta a kisipar fizem felszerelését és termelő viszonyát. A házi gyűjtőívén az épületeket írják össze s a bennlakókról számszerű kimutatást adnak s a lakásból távollevőket is névszerint följegyzik.

emésztő kint, fájdalmat. Közelebb ment a parthoz, testét egészen előre hajtotta.

Egy lépés még, egy mozdulat s a folyó magába fogadja áldozatát.

Ebben a pillanatban valaki gyengéden a vállat érintette s nevéen szólította.

— Mártha! Kiáltotta a férfi megrezzenve; ön az?

Ő volt. Először történt tizenöt év óta, hogy szemközt álltak egymással.

Mártha keze tele volt nefelejtscsel.

— Hallottam, szólt a virágra mutava, hogy roppant sok van itt a vizparton. Rég terveztem, hogy egy sétát teszek ide s meglepem beteges anyámat kedvenc virágával. Éppen elégnek találtam, mit leszedtem s indulni akartam hazafelé, mikor egy férfit láttam közeledni. Nem akartam, hogy észrevegyen; azért lebujtam a bokrok közé a fűbe, onnét figyeltem s vártam, hogy eltávozzék. Később a férfiben önt ismertem fel; lestem minden mozdulatát, mert magaviselete gyanusnak tűnt fel s a kellő percben elősiettem.

— Nem vagyok érdemes reá, hogy ön velem törődjék; mormolta Szomorjay tompa hangon.

— Emberbaráti kötelesség; megtettem volna bárkivel, miért képezzen ön kivételt?

A férfi lesütötte szemét a nő büszke tekintetétől.

— Miért, oh miért nem hagyott meghalni. Megvallom, hogy csak néhány pillanat választott el tőle. Minek? Kiért éljek tovább, nincs nekem már semmi keresni valóm ezen a világon. Nincs senkim, kinek legalább pár sort írhattam volna bucsuzóul, mint mások teszik, kik meg akarnak válni az ettől. Mégél

A községi vagy városi gyűjtőívén az egy községben vagy városban kiállított házi gyűjtőívek és számláló lapok fontosabb adatait foglalják össze utca és házszám szerint. Végül a negyedik forma a járási összesítő ív, a melyen az egy járáshoz tartozó községi gyűjtőívek eredményét adják össze. A számláló lapot a családfő vagy a helyettese tölti ki, ha azonban ez nem lehetséges, akkor a számláló biztosra marad e föladat. A községi gyűjtőívet mindig a biztos tölti ki, míg a járási ívet a főszolgabíró kezeli. A számláló kerületben szabály szerint háromszáznál kevesebb és nyolcszázánál több lakos nem juthat. A rendelet ezúttal a számlálóbiztosok kijelölésére és díjazására vonatkozó utasításokat tartalmazza.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XIX. kimutatás: A XVIII. kimutatás összege: 4830 kor. 56 fill. Simontornyai ipartestület 5 kor., Balassa-Gyarmati ipartestület 5 kor., Dragonescu Dömjén kir. tanácsos gyűjtőívén 105 kor., 30 fill. Kundi József 30 kor., Lütke József 300 kor., Lütke Józsefné 200 kor. Összesen 5475 kor. 86 fillér. **(Dragonescu Dömjén gyűjtőívén alakoztak:** Dragonescu Dömjén, Dragonescu Dömjenné 10—10 kor., m. kir. pénzügyőri szakasz Pécs 9 kor. 60 fill., Bar.-sz.-Lőrinc 2 kor., Sásd 1 kor. 60 fill., Erczán Sándor, Görtler József, Spitzer S., Vadkerty Gyula (Dombóvár), Scaneider Fülöp, Blau Miksa, Gebauer Tivadar (Bar.-sz.-Lőrinc), 2—2 kor., Haberfeld József 1 kor. 50 fill., Ternovszky Alajos, Tallian Zsigmond, August Ferenc, Tóth József, Wachter Ede, Szentpály Gyula, Lantos Flóris, Kuahegyi Ferenc, Gyneus György, Neizinger Fülöp, Zambany Aladár, Lederer Ede, Fischer Ignác, Fridländer Gyula, Schiesinger Imréné, Leitner Ernő, Paunz Miksa (Oroszló), Bertuky Miksa, Regensberg Hugó (Uszóg), Kronstein Izsó (Dombóvár), özv. Honig Jakabné, Gárdonyi Antal, Pakn János, Fried Sándor, Feuerstein János, Halvax József, Hegyi József, (Mágozs), Dolenszky Karoly, Kubinyi Sándor, Slovák Emil, Frankfurter Albert, Geitch és Graef, Kuhn Henrik, Schönwald Imre, Brenneszel Mátyás (Vasas), Raithl Vilmos (Kocsola), Kreutzer János (Szaboics), Buuyitay Minály,

volt, addig is egyenetlenség, örökös küzködéstanat volt osztályrészem. Ez a végzet, a sors sujtó keze, mert megszegtem szavamat, mert megcsaltam önt.

— Ne beszéljünk a multról, könyörgött Mártha, látva a férfi merhetlen fájdalmát. Haza kell sietnem, mert anyám aggódni fog. Előbb azonban ígerje meg, hogy soha sem gondol többé olyasmire, mint a mi ma forgott a fejében. Nos, megígéri?

Őn meg ígerje meg, hogy megbocsát s engedje meg, hogy néha láthassam. Ez vissza fog adni az életnek; mondta Szomorjay.

A leány szó nélkül nyujtotta oda fehér kis kezét. Összeszedte minden erejét; hanem otthon annyira erőt vett rajta az izgatottság és gyengeség, hogy zokogva hullt a pamlag párnaira. Sirt, sirt, mintha most akarná kiönteni tizenöt évig visszafojtott bánatát.

Fónayné nem tudta, mire vélni a dolgot. Idő kellett, mire Mártha képesnek érezte magát az elbeszélésre s főképp ahhoz, hogy édes anyjával megértesse a történeteket.

Arca szokatlan halványsága, szavai rezgése s könyázott szeméi tanuskodtak a harcra, izgatottságra, mely bensejében végbement. Ujra feltámadt szerelme, látva a megtört, számandó alakot.

Fónayné is mindjárt tisztán látott.

— Csak hadd jöjjön. Adta véleményét egy nehéz sóhaj kíséretében. Nincs mit válogatnunk.

Szomorjay ismét járt Fónayékhoz. Szívesen látott vendég volt, hanem arra bizony várnia kellett, míg Mártha hitt neki, de végre mégis csak sikerült ez Szomorjainak s a komoly hervadt Mártából csinos asszonyka lett.

Raithl Károlyné (Pécsvárad), Krausz Enan., Königstein Dávid, Kopácsi Dezső (Sásd), Schwartz Lipót, Fuchs József (Sásd), Domán Henrik (Bükösd), Schwartz Adolf (D.-Berki), Singer Manó (Sásd), Herczeg Izsó, Stern Sándor, Lengyel Lajos, Huber József, Agulár Benő, Molnár Ottó, Weisz David, Morgenstern Béla 1—1 kor., Stern Miksa 60 fill., Dely János, Bandler Jakab 40—40 fill., Fekete István 20 fill., összesen 105 kor. 30 fill.

— **(Garázdalkodó vendég.)** *Tukács* Endre, szováthi (soronvármegyei) illetőségű, foglalkozás nélküli szabóság a mohácsi-budai országuton fölfelé gyalogolva, Dunaszekcsőn betért a Kopári Lajos által bérben birt községi korcsmába egy kupica pálinkára. Ott szóvitába keveredett a korcsmárossal s a vita hevében kirántotta a bicskáját, de kárt nem tehetett a korcsmárosban, mert ez őt egy székkal leütötte. A fonyegődző szabóságát egy rendőr a mohácsi főszolgabíróhoz kísérte, a ki őt szülőföldjére toloncoltatta.

— **(Halálozás.)** *Németh* Vilmos, nyugalmazott pécsi járási állatorvos, életének 50-ik évében ma hajnalban elhunyt. Temetése holnap (kedden) lesz a szigetországút 41/2 számú házból a szigetkülvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét szerdán 10 órakor tartják lelki üdvéért a Ferenciek templomában.

— **(Tűzek.)** Siklós községben itt *Nagy* Ferenc, Lajos nevű és *Bakó* Lajos, Sándor nevű fiai *Nagy* Ferenc konyhájából kivitt gyútlával játszás közben *Nagy* Ferenc kertjében összerakva volt három kocsi árpaszalmát és egy kocsi buzaszalmát meggyújtották, s attól *Toth* Sándor ugyancsak siklói lakos háza öt kocsi büköny-szalma, egy kocsi széna és hetven kéve zsup, összesen 109 korona 80 fillér értékben elégett. Biztosítva nem volt. Nagy szerencse volt, hogy az emberek a tüzet gyorsan észrevették és hogy a szél nem

fujt, máskülönben a közelben volt szalmás épületek is elégték volna. — *Varga* Éva, bissei lakosnő háza folyó hó 27-én éjjel féltizenkét órakor ismeretlen módon kigyuladt s a padlásán volt 14 métermázsa buza és ruhaneművel együtt 696 korona értékben elégett. Biztosítva volt ugyanannyira.

— **(Rablók.)** *Berzsenyi* Sándor földbirtokos somogyi niklai kastélyába rablók törtek be. Kifeszítették a konyhaablak vasrácsát és behatoltak a konyhába. *Berzsenyi* és neje szobáiba azonban nem tudtak betörni, hanem felkeltették a ház urát s pénzt követeltek, 100 forintot. *Berzsenyi* alkudozott velük; végre neje könyörgésére, ki nagyobb veszedelemtől tartott, 80 frotot kidobott az ablakon, mire a rablók távoztak. *Berzsenyi* Sándort a múlt évben is kirabolták s azóta is próbálkoztak nála betörők, kiknek s a jelenlegi tetteseknek is, kilétét nem is sejtik.

— **(Veszetség.)** *Stenger* György szabari lakos házőrző kutyája előbb saját gazdáját, majd pedig *Pelcz* János szabari lakost megmarta. Az eben a mohácsi járási állatorvos a veszetséget megállapítván, a két megmárt egyént a budapesti Pasteur-intézetbe küldték, Szabar község ebeire pedig a megszabott negyvennapos zárlatot rendelték el.

— **(Betörés.)** *Szakáll* Mihály, somogybűi kastélyában betörők jártak, kik a külső ajtót befejezték az egész lakást bejárták. míg a gazda hálószobája ajtajára akadtak, melynek zárját felszakítani kezdték. *Szakáll* felébredvén, erélyes hangon rászólt a betörőkre, kik megijedtek, s anélkül távoztak, hogy valami kárt tettek volna. A csendőrség nyomozza őket.

— **(Vizbefuladt.)** A nagy-atádi *Tukács* gödörben szerencsétlenség történt. Egy ujjszitai polgárember fürdeni ment bele s alig három lépésnyire a parttól, többek sze-

szemelátára, menthetlenül odaveszett. Csak hulláját tudták kifogni s nagy részvét mellett temették el.

— **(Baleset a cséplőgépnél.)** *Molnár* Imre, baracscai lakos, gabonáját csépleltette a mohácsi szigeten *Kulcsár* János és társainak gőzcséplőgéppel. *Molnár* maga erőztette a gabonát a gépbe. Reggelizés idején a gépész megállítván a gépet, *Molnár* le akart szállni, de ekkor szólt a gépész, hogy van még gőze, hadd járjon le a gép. *Molnár* erre visszalépett és ekkor jobb lábával belecsuszott a dobba, mely annak ujjait a lábtól részben leszakította, részben megrongosolta. A súlyosan sérültet a mohácsi László-kórházban ápolják.

— **(Halott az árokban.)** Somogy község határában egy árokban egy halott asszonyt találtak tegnap reggelre. A halottban *Bika* Erzsébet, negyvenöt éves, somogyi lakosnőre ismertek, ki a vízzel telt árokba beleeszedülhetvén, úgy fuladt ott meg. A vizsgálatot különben a rejtélyes haláleset ügyében *Keresztes* Miklós, pécsi kir. törvényszéki vizsgálóbíró, vezeti.

— **(Házasság.)** *Csillag* Dezső, csurgói kir. járásbírói albiró, ma tartotta egybekelesét Nagy-Atádon *Kohn* Klemivel.

— **(Verekedés két krajcár miatt.)** Szinte szokatlan volna már, ha vasár- vagy ünnepnapot követő napon nem számolhatnánk be olvasóinknak valami vidéken történt verekedésről. No, de ilyen hírek miatt nem igen jövünk zavarba, mert erről mindig gondoskodik a vidék, amint gondoskodott tegnap is, még pedig elég turcsa esettel. Lothárdon tegnap *Kurzweil* István és *Wöber* Nándor, odaváló lakosok kártyáziak egymással a falu korcsmájában, midőn egy kéikrajcáros tételen összeveszttek, mely veszekedésnek az lett a vége, hogy *Wöber* Nándor egy az asztalon

— Huszonegyezer forint, csupa ötvenes bankjegyekben, azután 6 ezer fank szerb aranyokban.

Szekeres doktor intésére abban hagyták a faggatást s csupán arra szorítottak, hogy a vallomási jegyzőkönyvet kiegészítsék, mivel a jegyző nem gyorsírásszerűen irta a vallomást. Azután a vizsgálóbíró, a tündő rendőrbiztos és a szép jegyző elhagyták a beteg szobát, megelőzőleg azonban gyengéden elbucúzva az öreg Mayertől.

— Majd, ha Isten segítségével felépültem, külön-külön megköszönöm szives fáradságukat! servus Feri, köszönöm.

— Ugy-e bár uraim, ma szombat van? — kérdé Herbár.

— Igen az; miért kérdi?

— A vizsgálat érdekében bíró úr, — mosolyoga a biztos.

— Biztos úr, komolyan meg kell önt dicsérnem, ön igazán bármely fővárosi rendőrbiztoson túltett ma...

— Óh csak lassan a dicséretekkel, még semmi pozitív eredmény. Néhány nap múlva azonban kezeim között lesznek a szálak mind.

— És a tettes? — kérdé fürkésző pillantással Salamon úr.

— A tettes pedig kézrekerítve, ha ugyan élve kézre kerül.

A vizsgálóbíró csodáló oldalpillantást vetett ez igénytelen emberre, kinek éleslátását és kombináló tehetségét ma már volt alkalma bámulni s kérdezte:

— Bíró ur, nem azért hallgatom el gyanumat, mintha csak egy percre is kételkedtem volna titoktartásában, hanem azért, mivel rettenetesen nevetséges és valószínűleg gyermekes e gyanum. Belátom magam is, hogy egy pillanatra elszaladt az eszem; no de most ajánlom magamat, ha egyébként nem parancsolná, hogy visszamenjek az áldozathoz.

— De jól lesz, ha áttekint egy kissé; mert könnyen meglehet, hogy az öreg ur magához tért már s így esetleges vallomásainál az első impressio nagy hasznára leend.

— Igen, igen, tehát menjünk; ha lehet, én is óhajtának néhány kérdést ő nagyságához intézni.

— Természetesen.

A három férfiú tehát elhagyta a rétet és lassu léptekkel tértek vissza a beteg szobájába. Szekeres doktor éppen végzett a nagybeteg sebei kezelésével s most várákozó arckifejezéssel olvasta a beteg útérverését.

— Rendes; alig észrevehető, rövid stagnatív. A láz csak késő délután jelentkezhetik s alapos a reményem, hogy a beteg legközelebb magához tér. Ugy látszik, az öreg urat álmában szurta meg az a gazember s így alig lesz valami tőle megtudható. Arra azonban figyelmeztetem, hogy ha ki óhajtja hallgatni, akkor még délelőtt tegye, mivel délután az könnyen végzetessé válhatik, a mennyiben a rémes éjszaka borzalmas részletei roppant felizgathatják.

Most a sebesült halk sóhajjal megmozdult:

— Víz! kéré halkan.

— Igen, de cognaccal — jegyzé meg az orvos s

állott boros üveggel úgy tisztelte fejbe Kurzweil Istvánt, hogy az vértől elborultán rogyott össze. A fejbevert embert hazaszállították a lakására s támadója ellen megtették a feljelentést.

— **(Eltűnt lovak.)** Szűcs Dániel gazdálkodó lovai az egyik közeli faluból ma reggel nyomtalanul eltűntek. Tegnap, vasárnap este, a míg a gazda s felesége nyugalomra tértek, Sándor fiuk a falu korcsmájában mulatozott legény társaival s csak éjfél tájban vetődött haza. Mint a kisebbik gazda, az istállóban szokott aludni, most is oda nyitott be tehát, de gyanusnak tünt fel előtte, hogy mélyes csönd van az istállóban. Világosságot gyújtott s elhűlve vette észre, hogy a két ló nincs a helyén. Rögtön fellármázta az öregeket s keresésére indultak a lovaknak, de sikertelenül. Valószínűleg más határba kerültek a lovak. A tettesek nyomozását egyébként a rögtöni feljelentésre megindították.

— **(Aszfaltozzák a plébánia utcát.)** A legutóbbi városi rendes közgyűlésen határozatba ment a plébánia utca aszfaltozása. Két héttel ezelőttem észrevehető készülődések is mutatkoztak erre nézve a várostemplom mögött, míg ma végre megkezdtek a plébánia-utca kövezetét felszedni s így hát most már valahára azt a közgyűlési határozatot foganatosítják, az ige testté leszen, aszfaltozzák a plébánia utcát.

— **(Vadászat Hásságyon.)** Báró Fejérváry Imre főispán tegnap hásságyi vadászterületén vadászatot rendezett, melyen mint vendégek Tormay Károly alispán, Vaniss Sándor főszolgabíró, Igalics Radivoj, megyei főpénztárnok és Aidinger János országgyűlési képviselő vettek részt. A vadásztársaság öt rókat, tíz nyulat s egy egész csomót foglyot ejtett vadászszákmanynul. Ennek a vadászatnak

azonban a szórakoztatás mellett megvolt az a komoly haszna is, hogy Hásságy környékén megint ötlet kevesebb a rókok száma, melyek nem csekély károkat okoznak a hásságyi gazdáknak.

— **(Kerti ünnepély.)** A pécs-budai-külvárosi kath. kör tegnap este saját helyiségében nagyon szépen sikerült kerti ünnepélyt rendezett. Volt versenytekézés is, melyen az első díjat, egy kakast, Hradek Károly papnevelőintézeti lelkiigazgató, a másodikat, egy tyukot pedig a Tarr Ferenc nyerte. A rendezőség kérelmére Poszek Vilmos bohókás bűvészmutatványokkal szórakoztatta a nagyszámú közönséget. Volt azonkívül világposta, szerpentin és konfetti dobálás is. Majd pedig tánc következett, melyhez a zenét Kóródi Károly szolgáltatta. Az első négyest vagy 40 pár táncolta. A kedélyes mulatságon megjelent Erreth János, Darányi Ferenc dr., Károly Ignác, Ollé Fülöp, Horváth Mihály, Heckenberger Konrád, Hradek Károly, Hebran Miksa, Nagy László, Guth Béla, Habermann Antal, Gadó Antal, Járányi János stb.

— **(Mozgalmas kép a vármegyén.)** Érdekes és mozgalmas képe volt ma délelőtt a vármegyeháza folyosójának és a főjegyző hivatalos szobájának, már javában folynak a pécsi községi közigazgatási tanfolyamra a felvételek. Felvételre eddig huszonegyen jelentkeztek, de a jelentkezések még egyre tartanak s így valószínű, hogy a tanfolyamnak megnyitásáig körülbelül negyven hallgatója lesz.

— **(Klábriász-párti az oroszlán-ketrecben.)** Nagy néptömeg verődött össze szombat este az állatseregletben, melynek meg volt a maga szenzációja. Három helybeli férfit ugyanis, Khon Ignác, Kelner Gyula és Weiss Ignác az oroszlán szelidítővel beléptek az oroszlánok közé s ott két párti klábriászt

végig játszottak, közben persze kvaterkáltak minden rettegés nélkül. A három férfi bátorságát zúgó taps jutalmazta, mikor a sikeres játszmák után kijöttek az oroszlánok ketrecéből. De dicséretet érdemel a szelidítő is, aki a vérengző vadakat annyira vissza tudta szigorú tekintetével tartani, hogy még hangot is alig hallattak nyugodtan túrvén az idegenek alkalmatlankodását.

— **(Lassale ünnepély.)** A pécsi szociáldemokrata párt Gyár-utca 7. szám alatti helyiségében tegnap délután, illetve este Lassale-ünnepélyt rendezett. Tekintve, hogy a tegnapi napon több délután rendezett nyári ünnepély volt, a Lassale ünnepély tulajdonképpen esti nyolc órakor kezdődött, a mely ideig az ott volt vendégek cigányzene mellett, táncsal, világposta és konfetti csatával szórakoztak. Este nyolc órakor Klein Ödön Lassale Ferdinándról tartott emlékbeszédet nyitotta meg az ünnepélyt, majd a munkás dalárda énekelte el a »Munkás riadó«-t, mely után »A munka« című igen szépen sikerült allegorikus képet mutattak be az egyesület tagjai. A nagy lelkesedéssel fogadott műsor után tánc következett, mely kivilágos kivirradtig a legjobb hangulatban tartott.

— **(Verekedő bányászok.)** Nem mulhatik el vasárnap, hogy a Lövészkertben verekedést ne csináljanak az ott mulató bányászok. Így történt ez tegnap este is, a mikor is vagy hat bányamunkás összeveszett egymással s a verekedésbe vegyült egyik pincért egy sörös pohárral fejbe dobták, hogy azt elborította a vér. A pincéren kívül még két bányász sérült meg, mire a megérkezett rendőrség közbelépett és a verekedőket bekísérte. Ügyüket át fogják tenni a bírósághoz.

— **(Megégett lovak.)** Özvegy báró Jessenszky Jánosné felsőhidvégi pusztáján a múlt napok egyikén a csikós szokás szerint

iziben cognaccal vegyített vizet tartott a beteg ajkához, míg János urfi a párnákat s vele a beteg fejét annyira felemelte, hogy az akadálytalanul ihatott.

— Jancsi fiam! Itt vagy? — kérdé halk, gyenge hangon az öreg ur.

— Itt vagyok édes jó atyám, itt ülök ágyánál.

— Ugy-e fiam, nagyon meg vagyok sebesülve; ugy-e belehalok?

— Szó sincs róla; a gaznak nem sikerült édes atyámat megölnie; de van-e annyi ereje már édes atyám, hogy a jelenlevő vizsgálóbírónak kérdéseire válaszolhasson?

— Ah fiam! a te hangod fátyolozott; te inkább sirni szeretnél; látom már, hogy rosszul állnak dolgaim.

— Ne töprengj, öregem; itt vagyok én s szavamra mondom, hogy egy hónapon belül felépülsz; ne tartsál semmitől; hanem, ha elég erősnek érzed magad, ugy kérlek, beszélj és vallj.

— Igen; te vagy itt Salamon Ferkó?

— Én, édes jó barátom; tehát kérdezhetek — és ezzel intett a szőke, bambaarcu jegyzőnek, hogy készüljön az írásra.

— Jó, hát kérdezzél Ferkó.

— Mikor, hány órakor, legalább megközelítőleg, történt a gyilkossági kísérlet?

— Azt teljességgel nem mondhatom; de valószínű, hogy hajnalkor történhetett.

— Hogyan történt? Hallottad a gyilkos behatolását, rászóltál?

— Beléptét nem hallottam, azonban alighanem va-

lamit elejtett, talán magát a kést, melylyel megszurt, mivel arra a neszre felriadtam.

— S aztán?

— Akkor felkiáltottam »ki az?« — de a következő pillanatban két ütést éreztem mellemen fájdalom nélkül; azután elvesztettem eszméletemet.

— Nem ismerted fel a gyilkost? kérdé mohón a bíró.

— . . . Nem.

— Miért gondolkodtál most s miért nem válaszoltál azonnal? Gáspár, te ismered a gyilkost, de nem akarod megnevezni.

— Nem, nem! dehogy ismerem; hisz akkor csak megmondanám; s aztán teljes sötétség volt szobámban . . .

— Nos jól van; nem is gyanúsítasz senkit?

— Nem, nem, senkit . . . nyögte a beteg.

A biztos közel ment az ágyhoz s halkán a beteg füleibe sugta:

— Pedig tudhatná, hogy lóháton szokott járni s olyankor sarkantyus csizma van rajta.

— Akkor is az volt rajta? — kérdé ijedten az öreg Mayer.

— Lássa Mayer ur, önnek van gyanuja, csak hogy nem akarja megvallani — vágott a biztos a sebesült szavába.

— Hagyjon el, biztos úr, már nem tudok eszmélni, ha egy kissé magamhoz térek, akkor majd mindenre emlékszem.

— Csak még egy kérdést — mondá fennhangon a biztos — mennyi pénz volt tegnap lefekvésedkor a Wertheim-szekrényében, Mayer úr?

estefelé az anyakancákat a csikókkal együtt betelerelte az istállóba; az egyik csikó széles jó kedvében nagyon ficánkolódott s egyszerre csak a lámpát tartó oszlopra oly erővel rugott, hogy az égő lámpa a szaraz szalmára esett s azt nyomban meggyújtotta. A szabadon levő lovak közül több kifutott az istállóból, azonban 7 anyakanca és 4 szép csikó bentégett. A tüzet, mely a kasznárlakot s a melléképületeket is erősen fenyegette, a cselédségnek a Kölesdről érkezett tűzoltókkal együtt még idejében sikerült eloltani.

— **(Választási mozgalmak Tolnamegyében.)** Szegzárdról írják lapunknak: A választási hírekre az egész megyében, melynek hat választó-kerülete van, megindultak a mozgalmak s már körülbelül a jelöltekkel is tisztában vannak. A hat kerület közül a függetlenségi párt négyet képvisel. A szegzárdi kerületnek ismét *Boda Vilmos* Kossuth-párti, képviselő lesz a jelöltje, a ki ellen *Geiger Gyula* szegzárdi ügyvéd és lap szerkesztő akar föllépni szintén Kossuth-párti programmal. Ebben a kerületben néhány elégedetlen választó pártbontásra törekszik, a kik már meg is kezdték aknamunkájukat. *Kossuth Ferenc* pártelnök bölcs intézkedésére van itt szükség, mert különben a néppárt is állít jelöltet. — A paksi kerületet *Szluha István* képviseli Ugron-párti programmal, a kinek aligha lesz ellenfele. — A pinchehelyi kerületben a néppárt gróf *Apponyi Gézá*t állítja fel *Rátkay László* Kossuth-párti ellen. — *Pichler Győző* Kossuth-párti képviselő a kölesdi kerületet képviseli, a kivel szemben a kormánypárt *Döry Pál* tolnavármegyei alispánt akarja felléptetni. — A bonyhádi ös kormánypárti kerületben ismét *Percel Dezső* képviselőházi elnököt léptetik fel, a kinek néppárti lesz az ellenjelöltje. — A szakcsi kerületet jelenleg dr. *Kammerer Ernő* képviseli; de mint hírlik, nem fog többé fellépni. Így tehát ezt a kerületet valószínűleg a néppárt fogja meghódítani, mivel minden községben erősen vannak szervezve.

Művészet, irodalom.

⊙ **Baghy Gyula**, színigazgató, kinek társulata mikor Siklóson időzött, az »Anyaföld« előadását a főszolgabíró betiltotta, a mi lapunk közlése után országos port vert fel, — ma megjelent szerkesztőségünkben és a »Szegedi Napló«-nak a betiltásról írt s általunk is reprodukált cikkére hivatkozva, hiteles számadatokkal bizonyította be, hogy tagjai már szeptemberhavi fizetésüket is felvették s így társulatánál ugynevezett *majdli*-ről s fizetés elmaradásáról éppenséggel sohasem volt szó. Tagjait mindenkor rendesen és pontosan fizeti s bár ő maga áldozatokat hoz is, ezt a színművészet érdekében teszi s igazgatói reputációja érdekében nemhogy »majdli« divatoznék nála, de a legpontosabban kapják ki tagjai a gázsijukat.

○ **Színházi bérlét** özv. *Tiszay Dezső*né szintársulatának művezetője *Nádasy József*, már megkezdte a folyó évi színházi évadra a bérlétyűjtést. A mint az előrelátható volt, a közönség érdeklődése szokatlanul nagy az idei szezon iránt, úgy hogy ez ideig már igen szép a színházi berlők száma, kiknek — örvendetes jelenségeként — nem csekély részét teszik olyanok, kik az előző színházi évadok alatt nem voltak berlők.

TÁVIRATOK.

— **József főherceg balesetéhez.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) József főherceg állapota annyira ja-

vult, hogy az alicuthi parkba kikocsizhatott. A főherceghez tömeges részvétlívirat érkezett.

— **Egy francia kutató sorsa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „*Matin*“ ma reggeli számában táviratot közöl, mely *Blanchet* nevű kutatótól ered, kit a nevezett lap Agra kikutatására kiküldött és a mörök elfogták. *Blanchet* táviratozza, hogy utitársával együtt kiszabadult a fogságából és Saint-Louis felé tart.

— **Vasuti katasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Amerikában a filadelfiai állomáson egy kirándulókkal telt személyvonat az ott álló tehervonatba ütközött. *Tizenöt ember szörnyet halt; negyvenen megsébesültek.*

— **Pestis Glasgowban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Glasgowból táviratozzák, hogy az a fiatal asszony, kinek lakása közel van a helyhez, hol az első pestis esetek előfordultak, ma pestisben meghalt. A szomszédok érezve a kellemetlen büzt, betörték a lakásba, hol az asszonyt halva találták. Anyja eszméletlenül feküdt a földön.

Ugyancsak Glasgowból jelentik: Ma reggel a 13 ik pestisgyanus beteget vittek a kórházba. Összesen 83 ember van most megfigyelés alatt. Az az asszony, a ki először kapta meg a betegséget, gyógyulófélben van. A betegségbe belehalt két betegnek a holttestét elhamvasztották, miután a katolikus papság visszavonta tiltakozását. A vámbizottság nem akar az elinduló hajóknak tiszta egészségi utleveleket kiállítani. Azt a helyet, a hol a pestis kiütött, fertőzöttnek nyilvánították, a házakat dezinficiáltak és a háziállatokat elővigyázatból *elpusztították.*

— **A délafrikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Buller* tábornok átkelt a Krokodilus folyón. *Roberts* lord Belfastban proklamációt bocsájtott ki, melyben *Transzvált* formálisan *annektálja.*

— **Bolgár-román konfliktus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bukaresti jelentés szerint a román hadihajók a Duna torkolatánál vannak koncentrálva s nagy hajódemonstrációra készülnek a bolgár mozgósítások ellen.

— **A párisi magyar kiállításból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A földművelésügyi miniszter elhatározta, hogy a párisi kiállítás magyar osztályainak mezőgazdasági, erdészeti, vadászati és halászati részét haza hozatja és itt úgy rendeztetni be, mint Párisban volt. Ezáltal azok is gyönyörködhetnek majd ebben a kiállításban, a kik Párisba nem mehettek. Különösen az erdészeti és vadászati kiállítás dr. *Lendl Adolf* jeles tudósunk preparátumaival és elrendezésével keltett nagy figyelmet és részesült a külföld osztatlan elismerésében. Panorámaszerű berendezésével a laikus közönségre is nagy hatással lesz s ha megvalósul az a régi terv is, hogy akvariumot állítanak fel, úgy Budapest egy új és elismerésre méltó muzeummal szaporodik meg,

mely a magyar erdészetet és vadászatot művészi és tudományos szempontból egyaránt érdekesen mutatja be.

Nyilt-tér.

Köszönetnyilvánítás.

Akik Istenben boldogult *nőm* folyó hó 2-án végbement temetésén szíves megjelenésökkel részt vettek, fogadják ezuton is őszinte köszönetemet.

Pécs, 1900. szeptember 3-án.

Vághó János.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Meglepő

olcsó árakon vásárolható

FEHÉR BÉLA

óriási választéku

BUTOR

raktárában

PECSETT, Apáca-utca 2. sz. a.

a takarékpénztári új palotában.

A legszebb kiállítású és legjobb **készítményü asztalos és kárpitos**

butorok.

3646. sz.
tkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Toppelhoffer Balint baáni lakos végrehajthatónak Poznanovics (Poznanov)

Stokan baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 1000 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, Baán községben az 1122. sz. betétben felvett A I. 1—3. sorsz. alatti zsellér birtokra 726 koronában, az A. II. 1—2. sorsz. megváltott szőlőre 860 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi szeptember hó 22. napján délelőtt 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 72 kor. 60 fill. és 86 koronát készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cikk 42-ik §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügymin. rendelet 8-ik §-a kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságánál, 1900. évi május hó 15-én.

Székács albiró h.

Molnár,
kir. albiró.

26401. sz.

1900.

HIRDETMÉNY.

Alulírott város tanácsa ezennel közhirre teszi, hogy a

szigeti külvárosban építendő népiskolának

I.	127939	kor.	46	fillérben	előirányzott föld és kőműves ;
II.	7801	"	72	"	kőfaragó ;
III.	10144	"	36	"	ács ;
IV.	2613	"	18	"	cserepes ;
V.	2403	"	17	"	bádogos ;
VI.	16295	"	28	"	asztalos ;
VII.	6721	"	80	"	lakatos ;
VIII.	18322	"	40	"	vastartó szállítás ;
IX.	6338	"	—	"	fűtés- és szellőzés berendezés ;
X.	1843	"	12	"	mázoló ;
XI.	2731	"	41	"	üvegezés ;
XII.	2017	"	80	"	kövezési

munkálataira **f. é. szeptember hó 15-én délelőtt 9 órakor a városi gazd. tanácsteremben (városház II. emelet 26. ajtó)** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Az ajánlatok a 205171 kor. 70 fillérben előirányzott összmunkálatra és az egyes szakmunkákra külön is tehetők.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy a vállalati összeg 5%-nak megfelelő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb f. é. szeptember hó 14-ének déli 12 órájáig** a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy kellő bánatpénzzel ellátva a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Tervek, költségvetés, általános és részletes vállalkozói feltételek a városi mérnöki hivatalban naponkint d. e. 8—1-ig betekintheők és a netáni felvilágosítások is ott megadatnak.

Költségvetések és vállalkozási feltételek a mérnöki hivatalban kaphatók.

Kelt Pécsen, 1900. augusztus hó 31-én tartott tanácsülésből.

A város Tanácsa.

Finom csemege asztali- és fajszólo

rendelhető

NICK A. K. csemege-üzletében
Pécsett, bazár-udvar.

5 kilós postakosár bárhova bérmentve 4 korona.

Nagyobb megrendelések elfogadtatnak és legjutányosabban számíttatnak.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szóig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

KISHIRDETÉSEK elfogadtatnak a kiadóhivatalban és az elárúsító helyeken.

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Cserépkályhák, régi alakúak, olcsó áron eladók. Erdőkfordulók forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Vasalt boltajtó, használt, 15 frtért eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban.

Egy szoba és konyhából álló lakás kiadó Percel-utca 35. számú házban.

Vaiódi természetes bor-ecet kapható csakis Ribay Antalnál Apaca- és Vörösmarty-utca sarok. 1 liter 30 kr.

Egy jó karban levő Szeifert-féle forgatható billiárd jutányos áron eladó.

Ugyanott egy 3. sz. Langhammer-féle pénzszekrény is eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írászerkek és papírok* nagy választékban raktáron tartatnak.